

Czwartek, 9 czerwca 2011 r.

23. wzywa do prowadzenia dalszego wszechstronnego dialogu między Federacją Rosyjską a Stanami Zjednoczonymi na temat kwestii bezpieczeństwa, w tym stworzenia tarczy antyrakietowej;
24. wzywa przedstawicieli UE do poruszenia na szczycie EU-Rosja wszystkich kwestii wymienionych w niniejszej rezolucji;
25. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej, Radzie Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

Wprowadzające w błąd katalogi biznesowe

P7_TA(2011)0269

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie nieuczciwego prowadzenia katalogów biznesowych (petycje 0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007, 0562/2007 i inne)

(2012/C 380 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie nieuczciwych przedsiębiorstw oferujących wpisy do katalogów biznesowych (petycje 0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007, 0562/2007 i inne) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Parlament otrzymał ponad 400 petycji dotyczących szeroko rozpowszechnionej, nieuczciwej praktyki biznesowej firm prowadzących katalogi biznesowe, która tysiącom przedsiębiorstw w Unii Europejskiej – głównie małym – przynosi szkodę o poważnym wymiarze finansowym; mając na uwadze, że Parlament nadal otrzymuje petycje i skargi dotyczące przedsiębiorstw prowadzących katalogi biznesowe,
 - B. mając na uwadze, że omawiana nieuczciwa praktyka biznesowa polega na ogół na wabieniu przedsiębiorstw, a także przedstawicieli wolnych zawodów i organizacji non-profit ofertą bezpłatnego umieszczenia ich w katalogu biznesowym; mając na uwadze, że sygnatariusze odkrywają później, że podpisali umowę odpłatną,
 - C. mając na uwadze, że firmy prowadzące katalogi biznesowe często mają siedzibę w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym znajdują się poszkodowani, co utrudnia tym ostatnim ubieganie się o ochronę lub o wypłatę odszkodowania przez organy krajowe,
1. z zalem zauważa, że dyrektywa 2006/114/WE ⁽²⁾ dotycząca reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej, mająca zastosowanie do transakcji między przedsiębiorstwami, wydaje się niewystarczająca do zapewnienia skutecznych środków prawnych bądź też nieodpowiednio wdrażana przez państwa członkowskie;
 2. przypomina, że pomimo iż Komisja nie ma uprawnień do egzekwowania przepisów dyrektywy bezpośrednio od osób lub przedsiębiorstw, ma ona obowiązek zapewnienia odpowiedniego wdrożenia dyrektywy przez państwa członkowskie;

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 E z 23.2.2010, s. 17.

⁽²⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 21.

Czwartek, 9 czerwca 2011 r.

3. wzywa Komisję do proaktywnego sprawdzania, czy państwa członkowskie dokonują transpozycji, wdrażają i wykonują na poziomie krajowym dyrektywę 2006/114/WE, oraz w razie potrzeby do podejmowania działań naprawczych;
4. wzywa Komisję, aby przyspieszyła swoje działania nad przeglądem i poprawą ww. dyrektywy oraz innych odpowiednich przepisów, aby jak najszybciej wyeliminować nieuczciwą praktykę przedsiębiorstw prowadzących katalogi biznesowe, zwłaszcza przez stworzenie czarnej listy nieuczciwych praktyk przedsiębiorstw prowadzących katalogi biznesowe;
5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji.

Madagaskar

P7_TA(2011)0270

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie sytuacji na Madagaskarze

(2012/C 380 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 8 i 9 umowy z Kotonu dotyczących dialogu politycznego i poszanowania praw człowieka,
- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Madagaskaru, a w szczególności rezolucje z dnia 7 maja 2009 r. ⁽¹⁾ i z dnia 11 lutego 2010 r. ⁽²⁾ oraz misję informacyjną Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, która udała się na Madagaskar w dniach 10-11 lipca 2010 r.,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton z dnia 19 listopada 2010 r.,
- uwzględniając komunikat ze Swazilandii z dnia 30 marca 2009 r. oraz decyzję z Livingstone z dnia 31 marca 2011 r., w której stwierdza się, w ust. 6, że rozwiązanie dla Madagaskaru powinno być demokratyczne, konsensualne, globalne i transparentne,
- uwzględniając umowy z Maputo z dnia 8 i 9 sierpnia 2009 r. oraz akt dodatkowy z Addis Abeby z dnia 6 listopada 2009 r., podpisane przez czterech przywódców ruchów politycznych na Madagaskarze i posiadające wartość konstytucyjną, jak przyznały wyraźnie zainteresowane strony i społeczeństwo międzynarodowe,
- uwzględniając zawieszenie Madagaskaru w prawach członka Wspólnoty Rozwoju Afryki Południowej (SADC) i Unii Afrykańskiej,
- uwzględniając sankcję wobec Andry'ego Rajoelina i ponad setki jego sprzymierzeńców, jakie postanowiła zastosować Unia Afrykańska w dniu 17 marca 2010 r. i potwierdziła w dniu 31 stycznia 2011 r.,
- uwzględniając ostatnią mapę drogową zaproponowaną przez zespół mediacyjny Wspólnoty Rozwoju Afryki Południowej (SADC),
- uwzględniając nadzwyczajny szczyt SADC w sprawie Madagaskaru, który odbył się w dniu 20 maja 2011 r.,
- uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 111.

⁽²⁾ Dz.U. C 341 E z 16.12.2010, s. 72.